

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Σε όλο το διάστημα που ο Αλέξανδρος και ο Μανώλης συζητούσαν στο μικρό σαλονάκι, οι γυναίκες που τους περίμεναν, στο άλλο μεγάλο δωμάτιο υποδοχής, ζούσαν την μεγάλη αγωνία.

Όταν τέλειωσαν την συζήτηση οι δύο άνδρες και παρουσιάστηκαν κοντά τους, όλες τους, η Ιουλία, η Φιλιά, η Βασιλική, η Ευτέρπη καθώς και η Χριστίνα η αδελφή του Μανώλη, σηκώθηκαν όρθιες και τους κοίταζαν αμίλιτες.

Πρώτος μίλησε ο Αλέξανδρος.

Από τα πρώτα λόγια του φάνηκε ότι όλα πήγαν καλά.

Τους είπε ήταν ότι ο γάμος της μητέρας του και του Μανώλη πρέπει να γίνει σε μια εβδομάδα.

Αυτό και μόνο αρκούσε να ηρεμήσουν και να χαρούν όλες τους ιδιαίτερα η

Ιουλία.

Ο Αλέξανδρος προχώρησε μάλιστα λέγοντας ότι, το ζευγάρι μετά τον γάμο θα πάει στο Παρίσι να ζήσει εκεί τρεις μήνες διότι ο Μανώλης χρειάζεται να έρθει σε επαφή με τον κόσμο των ξεχωριστών ζωγράφων που ζούσαν στην Γαλλική πρωτεύουσα και συγκεκριμένα στην περιοχή της Μονμάρτης.

Ο Αλέξανδρος αναφέρθηκε στην συνέχεια και στην απόφασή του να ιδρύσει ένα ίδρυμα που θα φέρει το όνομα της μητέρας του: «Ίδρυμα Ιουλία Κωστοπούλου».

Όλα αυτά αποτελούσαν για όλους έκπληξη, αλλά βαθιά συγκίνησαν την μητέρα του, την Ιουλία η οποία ένιωθε ιδιαίτερα υπερήφανη για τον γιό της.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Σε κάποια στιγμή μετά που τέλειωσε ο Αλέξανδρος να μιλά για τα μελλοντικά σχέδια που αφορούσαν τον γάμο της Ιουλίας, και για το ίδρυμα που θα φέρει το όνομα της μητέρας του, ακούστηκε ένας ελαφρός χτύπος στην πόρτα του σαλονιού.

Ήταν μια καμαριέρα η οποία τους είπε ότι το τραπέζι είναι έτοιμο.

Πρώτη σηκώθηκε η Βασιλική η οποία είπε στους άλλους:

-Μείνετε για λίγο να δω αν όλα είναι εντάξει και να σας ειδοποιήσω.

.....

Όταν σε λίγο βρέθηκαν όλοι καθιστοί στο τραπέζι, ο Αλέξανδρος ρώτησε τον Μανώλη:

- Μου επιτρέπεις Μανώλη να σε ρωτήσω κάτι για την αδελφή σου την Χριστίνα;

Πριν προλάβει να μιλήσει ο Μανώλης, απάντησε η ίδια η Χριστίνα

- Βεβαίως κύριε Αλέξανδρε.

- Απλώς Αλέξανδρε να με λες της είπε εκείνος. Τώρα είμαστε πλέον συγγενείς.

- Ναι Αλέξανδρε ρώτησέ με ότι θες, απάντησε με ένα χαμόγελο η Χριστίνα.

- Θέλω να μάθω για την προσωπική σου ζωή και αν μπορώ να βοηθήσω.

Η Χριστίνα κοκκίνισε και έριξε μια ικετευτική ματιά στον αδελφό της τον Μανώλη, σαν να του ζητούσε να μιλήσει αυτός, αντί εκείνη.

Ο Μανώλης κατάλαβε και αποτεινόμενος στον Αλέξανδρο είπε:

- Να σου πω εγώ Αλέξανδρε:

- Η αδελφή μου η Χριστίνα, όταν εγώ αποφάσισα να μείνω μόνος και να μη παντρευτώ, πήρε την απόφαση να μου συμπαρασταθεί. Όταν μου το είπε, αντιδράσα και της είπα ότι ήταν ανώφελη μια τέτοια θυσία, να μείνει ελεύθερη, επειδή εγώ ατύχησα στην ζωή μου και να χαλάσει την δική της ζωή.

- Όμως ήταν ανέυνο- συνέχισε ο Μανώλης.

Βλέπεις ήταν και το οικονομικό ζήτημα που περιόριζε πολύ τα όνειρά της. Εγώ βρήκα αρκετό καιρό χωρίς δουλειά, διότι μου είχαν κλείσει, όπως θα γνωρίζεις, όλες οι πόρτες.

- Όταν βρήκα δουλειά τελικά στο λιμάνι, ως αθροφόρος, και μπορούσα να την βοηθήσω λίγο, όλοι οι επίδοξοι μνηστήρες, ζητούσαν να γραφτεί το σπίτι μας, στο όνομά τους, να το πουλήσουν και να ανοίξουν δική τους επιχείρηση, για να μη δουλεύουν σε ξένα χέρια.

- Καταλαβαίνεις αυτό ήταν εκβιασμός, που δεν μπορούσαμε να τον δεχτούμε.

- Ήταν τότε που αποφασίσαμε να ανοίξουμε την ταβέρνα απέναντι. Αλλά αναγκαστήκαμε να βάλουμε το σπίτι μας υποθήκη στην τράπεζα, διότι χρειαζόμαστε λεφτά για το μαγαζί.

- Δουλεύαμε όσο σκληρά μπορούσαμε, αλλά δεν τα βγάλαμε πέρα διότι ο ιδιοκτήτης κάθε τόσο ζητούσε αύξηση του ενοικίου απειλώντας μας με έξωση.

- Εξάλλου οι τιμές μας στο μαγαζί έπρεπε να παραμείνουν πολύ χαμηλές, διότι οι πελάτες μας είναι ο κόσμος της φτωχολογιάς και του λιμανιού, που δεν θα ερχόταν, αν δεν μπορούσε να πληρώσει.

- Είχαμε πάντα αρκετή πελατεία, αλλά αντιμετωπίζαμε δυσκολίες να ανταποκριθούμε στα χρέη μας.

- Έτσι Αλέξανδρε κυλούσε ως τώρα η ζωή μας, μέ-

χρι το άγιο χθεσινό Σαββατόβραδο, που φανερώθηκε στην ζωή μας ένας υπέροχος άγγελος.

Ο Μανώλης σταμάτησε να μιλά και γύρισε το πρόσωπό του προς την Ιουλία και πιάνοντας το χέρι της, το φίλησε.

.....

Η αφήγηση του Μανώλη για την ζωή του ίδιου και της αδελφής του, συγκίνησε όλους στο τραπέζι, ιδιαίτερα το Αλέξανδρο και την Ιουλία, η οποία δεν μπόρεσε να συγκρατηθεί και έβαλε τα κλάματα.

Κοντά της έτρεξε η Βασιλική που την αγκάλιασε σκουπίζοντας τα δάκρυά της με ένα καθαρό δικό της μαντίλι, και χαϊδεύοντάς της τα μαλλιά. Δίπλα της ο Μανώλης συνέχιζε να της κρατά το χέρι και να της το φιλά.

Ο Αλέξανδρος αμέσως προσπάθησε να αλλάξει το κλίμα διότι η ατμόσφαιρα ήταν πολύ πλεκτρισμένη.

- Μπορώ να ρωτήσω ακόμη κάτι; ρώτησε τον Μανώλη.

- Ναι Αλέξανδρε απάντησε εκείνος.

- Υπάρχει κάποιο άτομο τώρα, που ενδιαφέρεται για την Χριστίνα και το οποίο η ίδια εκτιμά;

- Ναι απάντησε ο Μανώλης. Είναι ένα καλό άτομο, στην ηλικία της, που δουλεύει στο λιμάνι και κάθε βράδυ έρχεται και βοηθά στην κουζίνα χωρίς να ζητά λεφτά. Μόνο που βλέπει και μιλά με την Χριστίνα του αρκεί.

Έμεινε ελεύθερος διότι είχε να παντρεύσει δύο αδελφές. Μετά που τις πάντρεψε, ζει τώρα μόνος και νοικιάζει κάμαρη.

- Φυσικά μέχρι τώρα ακόμη, ούτε εκείνος μα ούτε και εμείς μπορούμε να σκεφθούμε για γάμο εξαιτίας των οικονομικών.

- Μπορώ να προτείνω κάτι; πρότεινε ο Αλέξανδρος

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

